

Posudek oponenta práce

BUŠEK, Kamil. *Možnosti aplikace konceptu otevřeného vzdělávání na českých univerzitách*. Praha, 2014, 131 s., 28 příloh. Bakalářská práce (Bc.). Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Katedra andragogiky a personálního řízení. Vedoucí práce doc. PaedDr. Ludvík Eger, CSc.

1. Obsah a struktura práce

Téma otevřeného vzdělávání patří k těm, která jsou vysoce aktuální a podněcují k úvahám o stavu vzdělávání a jeho (žádoucím) vývoji v různých kontextech – národních i nadnárodních. Z tohoto důvodu zaměření předložené závěrečné práce velmi vítám.

Práce je v několika ohledech nadprůměrná, toto konstatování se týká hlavně jejího rozsahu a počtu využitých zdrojů. Současně vykazuje některé nedostatky či sporné aspekty, které zmiňuji níže v posudku.

Text práce je rozdělen do čtyř hlavních kapitol, které jsou kromě Úvodu a Závěru doplněny dlouhou řadou příloh. Byť všechny doplňují vybrané pasáže hlavního textu, některé z nich se jeví jako postradatelné.

2. Odborná úroveň

Jako nevýhoda se jeví skutečnost, že v Úvodu není jasně definován cíl celého díla a použitý způsob práce. Toto „neujasněnost“ se pak odráží v širokém záběru práce, který sice přináší velké bohatství pozoruhodných informací, avšak jednotlivé celky jsou vzájemně propojeny často jen volně. Nezpochybnitelnou silnou stránkou práce je autorova důkladná obeznámenost s praxí využívání ICT v oblasti vzdělávání a schopnost se zasvěceně vyjadřovat k jeho technickým parametrům. Je evidentní, že autor má dlouhodobý a intenzivní zájem o oblast tematizovanou v práci.

První kapitola nese název „Teoretická východiska“. Podrobně však nerozpracovává žádnou vybranou teorii společnosti, vzdělávání a/nebo médií, jež by tvořila východisko pro celou práci, místo toho je představeno několik nosných konceptů, které osvětlují širší souvislosti probíraných oblastí. Jistě by je bylo možné představit bez zbytečných zjednodušení (jako je tomu u Lyotarda a jeho přiřazení k neomarxismu na s. 19 nebo v případě „volnějšiho“ zacházení se slovem postmoderní na s. 16). Jako ne zcela šťastná se jeví přítomnost pasáží o e-learningu a webinářích právě v první kapitole.

V druhé a třetí kapitole převládá rovina (nejednou zajímavého) popisu skutečnosti nad jejím rozbořením. To částečně vyvažují dva pokusy o SWOT analýzu, u nichž bych uvítal podrobnější zamyšlení nad jejími možnostmi a konstrukcí.¹

Čtvrtá kapitola,² která má vzhledem k názvu práce ústřední postavení, je relativně krátká, zvláště její část 4.2 má místy úsporný charakter. Kladu si otázku, zda místo (či kromě) celkového zhodnocení české situace v oblasti otevřených zdrojů a několika stručně pojatých příkladů nemohla být větší pozornost věnována vybrané organizaci podobně, jako tomu je v případě druhé kapitoly.

Závěr práce má částečně podobu shrnutí, ne zcela standardní je otevírání nových problémů, které nebyly podrobně probírány v předchozím textu.

3. Práce s literaturou

V textu práce se objevuje několik odkazovaných pramenů, které nenajdeme v Soupisu bibliografických citací (např. Eger ze s. 21 a 27 nebo Beneš ze s. 18 a 27). Přičítám to autorově nepozornosti při závěrečné redakci díla.

Soupis bibliografických citací je rozsáhlý, i pokud jde o cizojazyčné zdroje. Na několika málo místech jsou odkazovány sekundární zdroje, přestože primární jsou dosažitelné (klíčové kompetence podle EU na s. 20, digitální přehrada ze s. 43). Na okraj: kniha Nová civilizace je citována jen přes jednoho ze svých autorů. Pokud je na s. 62 uváděn Gramsci, měl by tuto zmínku doprovázet odkaz na literaturu; totéž platí u Léviho zmiňovaného na s. 63.

4. Grafické zpracování

Grafické zpracování je zdařilé, jen místy není dodrženo jednotné zarovnání textu zprava (např. s. 70 a 71). V tištěné verzi práce, s níž jsem pracoval, chyběla poznámka pod čarou č. 59.

5. Jazyková úroveň

Jazyková úroveň práce je celkově zdařilá. Vyjadřuje-li autor své názory, píše sám o sobě jako o „autorovi BP“ nebo používá první osobu množného čísla namísto ich formy. Místy se objevují překlepy (např. Angličtina na s. 38 a 41) a preferování hovorového jazyka (např. „dokáže si představit“ na s. 58, „nemají problém“ ze s. 65).

---

¹ Viz také název podkapitoly 4.2.

² Název kapitoly by si zasloužil delší – přesnější podobu.

6. Podněty k rozpravě

Jak práce navazuje na stav diskuse o tématu otevřených vzdělávacích zdrojů v ČR?

Proč práce neobsahuje rozsáhlejší samostatnou pasáž o OER ve vztahu ke vzdělávání dospělých?

7. Závěrečné zhodnocení práce

Předloženou bakalářskou práci přes v posudku uvedené výhrady považuji za zdařilou a doporučuji ji k obhajobě s návrhem hodnocení velmi dobře.

18. 6. 2014

PhDr. Martin Kopecký, Ph.D.